

לו:

עין משפט
נר מצוה

השוחט פרק שני חולין

מסורת הש"ס

(א) וזמנים ע"י (ב) לקמן דף
(ג) ספ"ט מגילה כח.
(ד) עין רש"י.

הנהגות הב"ח

(ה) ימים ד"ה ומה וכו'
דבי הי"ד (ב) בא"ד ויחול
על איסור חלב ונבלה וכו'
(למחר בטורחה:

הנהגות מהר"ב
רנשבורג

[א] נבי אפי' אולת
נקטות. י"ב פי' חסידות
של עולם כן פי' הענין
בענין נקט נ"ב [ב] ה"ה
ומה מחיים וכו' ה"ה
נמי אחיז מקי' דמכניסות
לעל ע"ל י"ב חסידות
מחשבות נחלה ועל
קיוון דיוני ויטומס
למס' הסופ' לעל נד"ה
השפס' מחיים וכו' ודלא
מכאשר"ל נכחורות קמח
דו"ק:

שיטה מקובצת

[א] שלא הרהרתי ביום
יבאנו לידו טומאה:
[ב] ובחלב טרפה
לחודת לחכות: [ג] אלא
מראצטריך דמסוכנת:
[ד] ככלל מכלל דמסוכנת:
[ה] ודמסוכנת לא י"ל למכח
נ"א וכדאוקמא על דוחיל
וכו': [ו] חלב לבד וסוד
ומה"ד שאין חלבה חלוק
מבשרה ששניהם אסורים
הס"ד ומ"ד יש לך אחת
שחלבה חלוק מבשרה
לא נמצא בס"י: [ז] לפי
שאיסור וכו': [ח] לפי
שסוכנת היא ונבלה
מס' (ו) ואפי' שהוא
היה כהן ובלא הרמה יכול
לאוכלת (נרשם עליו וכו')
לא נמצא בס"י: [ט] אלא
אוכלת בקיעות שיש לה
חיות וכן בשניהם אוכלת
בקיעות צע"י י"ל מחמת
דוחק מיתר היא עשרה
כן וכו'ן דאיה עשרה
מסוכנת היא: [י] רמזי בר
יחזקאל לא פליג אדרב
יהודה אלא לטפויי אהא
וכן רב חנינא נרשם עליו
ג"כ בסב"י לא נמצא:
[יא] אחיז מקי' לפרושו:
[יב] הוה מסתבר נמי
לאוקמי' בה לאי טרפה
דבי הי"ד דעשה: [יג] וא"כ
על איסור חלב: [יד] דלאחר
מיתה ומטמא מיבעיא
ולכא לפסוק: [טו] שלא
יהא במסוכנת אלא איסור
עשה:

אי ס"ד טרפה היינו מסוכנת לכתוב רחמנא חלב ונבלה יעשה לכל
מלאכה. לאשמועינן דלא מטמא חלב משום נבלה ולשמועין מאזהרת
אכילתו ונבלה טרפה וסוכנת לחוד לכתוב לא תאכלוהו לאשמועינן
דחיל איסור מסוכנת אכילתו חלב ואלא דיענא דר"ש דכי מיתה

אחי נמי איסור נבלה וחיל עליה:
ומה מחיים. דאיסור מסוכנת אינו
אלא מחמת קירוב מיתה ואחי וחיל
איסור חלב נבלה גופה מיבעיא:
אלא. מדאיצטריך לאשמועינן נבלה ו
דאיסור נבלה חיל איסור חלב: מכלל
דמסוכנת לאו טרפה מיקרי. ואצטריך
לאשמועינן נהך נבלה דאחיז מכה
מסוכנת ולא אחיז מכה טרפה שלא
טרפה קודם לכן דמחול איסור
חלב. ומק"ו דטרפה דאחיז ומה
מחיים כו' לא מניין למילף גבי
נבלה דאיסור נבלה חיל איסור חלב
דטמא טרפה לאו משום קירוב
מיתה הוא אלא משום חסרון
דמזכרין דמחיותו נזכרים בפרק
חטאת העוף (דף ק"ז): [זכרון עשאה
גיסטרא. והיא עדיין מפרסת דלמר
בפ"ק (לעיל דף כה). עשאה גיסטרא
נבלה דזו לא נסמכה קודם נבלתה
ואצטריך לאשמועינן דמחול איסור
נבלה איסור חלב: עשאה גיסטרא.
חטאת לשנים לרשעה: א"כ. דמסוכנת
איסור: לימא קרא חלב נבלה וטרפה
וגו'. ולאשמועינן דאחיז איסור נבלה
וטרפה וחיל איסור חלב ל"ל למכח
וחלב טרפה למדרשה אייתר ולמחר
דטרפה הוא דקאמינא לך דהיא וחלבה
אסורים ודמדרשה לך דחיל
איסור טרפה חלב אלא שני איסורים
יש בה אבל יש לך אחת שהיא
קרוכה למיתה כו' ואין חלב
איסור חלב נבלה (לכדו'): שחלבה חלוק
מבשרה. שאיסור חלב נבלה נהיה
משולש וכו' לית בה איסור אחרינא:
הנה נפשי א"כ מעומא. יחזקאל
קאמר ליה להקד"ה לפי שהיא אומר
לך קה לך חטים ושעורים וגו' ועוד
שעורים תאכלנה והיא בגללי נאות
האדם תענינה לעניים: מקדש
יוס ומקדש יונת כל כמי' בקרא ולא
גרסין ליה: ליד עומא. קרי:

כוס כוס. שחוט שחוט שלא תמות
לפי שמסוכנת היא ונבלה ממע ליכא
למחר דא"כ מאי רבותיה: שורה בה חסם. שולד בה ספק והולך
לשאל לכהן להמיר: מסנוסיה. הזרוע והלחיים והקנה ו[א]עפ"י
שהוא היה כהן ונבלה הרמה יכול לאוכלת: שריא. מסוכנת: היינו
רבותיה. דאע"ג דשריא כיון דמאכסה לא אכלתיה: אפילו אוכלת
בקיעות. שיש לה כח צניעה דכיון דאיה עומדת מסוכנת היא:
[רמזי בר יחזקאל. לא פליג אדרב יהודה אלא לטפויי אהא וכן רב
חנינא: בסורא מפני הכי. כדאמר דרב חנינא הוסיף אדרב יהודה אפילו
אוכלת בקיעות ונפומדיתא מתני דרב יהודה גופיה סיים בה הכי:
גועה

לעשאה גיסטרא דליכא מנו שהרי לא היתה מסוכנת וקשה לפי שאין
הש"ס מוזכר מנו זה כלל ועוד דאיכא למיפך דאיכא מנו מנו בטורפה דחיל נמי
בהמה בחיה לאכריס עומדת מנו מנו ואיכא מנו ועוד אפילו כי אמרת דמסוכנת אפירא ואיכא מנו
נבלה לא שייך למילף מק"ו דטרפה כיון דאיכא למיפך מה לטרפה שכן אסורה מחיים כדפריך נזכרים (דף ע"ב): ש"ל הורסו מתנותיה.
ואם תאמר לרבי יוחנן דאמר לקמן בפרק הרוצח (דף קל"ג): האוכל נבלה מהלך הורסו מתנותיה כאלו אוכל טעלים מאי רבותיה
דיחזקאל אע"ג דיחזקאל כהן היה כהן עלמנו לר"ק להפריש תרומות ומעשרות ואסור לאכול טעל ויש לומר דרבי יוחנן סבר כמ"ד שלא
אכל נבלה מהלך שורה בה חסם: ש"ל הרהרתי ביום כו'. ואם תאמר מאי רבותיה דיחזקאל והלא כל אדם נמי אסור כדאמר בפ"ק דמסכת
ע"ז (דף כ"ז) ובפרק נערה שנחפתה (בבב"ב דף מ"ו). ונשמרת מכל דבר רע שלא ירהר ביום כו' וי"ל דלפ"ה חשיב ליה רבותיה
משום דאמרינן בפרק גט פשוט (נ"ג דף קס"ד): שלשה דברים אין אדם ניזול מהם בכל יום הרהור עבירה ולשון הרע ועיון תפלה:
גועה

רבה מחיים אתי איסור טרפה וחיי"א איסור חלב. פי' בקוטרם
ומה מחיים דאיסור מסוכנת אינו אלא מחמת קירוב מיתה
חל על איסור חלב נבלה גופה מיבעיא ומדאיצטריך לאשמועינן
נבלה מכלל דמסוכנת לאו טרפה מקרי ואצטריך לאשמועינן נהך

ואי סלקא דעתך טרפה היינו מסוכנת
לכתוב רחמנא חלב נבלה יעשה לכל מלאכה
ו[ו]חלב טרפה לא תאכלוהו ואנא אמינא ומה
מחיים אתי איסור טרפה חיל איסור חלב
לאחר מיתה מיבעיא אלא מדכתב רחמנא
ינבלה מכלל דטרפה לאו היינו מסוכנת
מתקף לה מר בר רב אשי ודלמא לעולם
אימא לך היינו טרפה היינו מסוכנת ודקאמרת
נבלה דכתב רחמנא ל"ל להך נבלה דלא אחיז
מכה מסוכנת והכי רמי שעשאה גיסטרא
התם נמי אי אפשר דלא הוי מסוכנת פורתא
מקמי דליפסק לרובא ואיבעיתא אימא א"כ
לימא חלב נבלה וטרפה חלב חלב למה לי
זו היא שאין חלבה חלוק מבשרה ויש לך
אחרת שחלבה חלוק מבשרה ואיזו זו מסוכנת
ואיבעיתא אימא מהכא [י] ואומר אהה ה'
אלהים הנה נפשי לא מטומאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי
בשר פגול הנה נפשי לא מטומאה [י] שלא
הרהרתי ביום [י] לבא ליד טומאה בלידה
ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי [י] שלא אכלתי
בשר כוס כוס מעולם ולא בא בפי בשר
פגול שלא אכלתי מבהמה שהורה בה חסם
משום רבי נתן אמרו [י] שלא אכלתי מבהמה
שלא הורסו מתנותיה אי אמרת בשלמא
שריא היינו רבותיה דיחזקאל אלא אי אמרת
אסירא מאי רבותיה דיחזקאל ה"ד מסוכנת
אמר רב יהודה אמר רב [י] כל שמעמידין אותה
ואינה עומדת רב חנינא בר שלמיא משימיה
דרב אמר [י] דאפילו אוכלת קורות בסורא מתני
יחזקאל אמר אפילו אוכלת קורות בסורא מתני
הכי בפומבדיתא מתני הכי הכי דמיא
מסוכנת אמר רב יהודה אמר רב כל שמעמידין
אותה ואינה עומדת ואפילו אוכלת בקיעות
רבי בר יחזקאל אמר אפילו אוכלת קורות
אשכחניהו שמואל לתלמידי דרב אמר להו
מאי אמר רב במסוכנת אמרו ליה הכי אמר רב
גועה

למחר דא"כ מאי רבותיה: שורה בה חסם. שולד בה ספק והולך
לשאל לכהן להמיר: מסנוסיה. הזרוע והלחיים והקנה ו[א]עפ"י
שהוא היה כהן ונבלה הרמה יכול לאוכלת: שריא. מסוכנת: היינו
רבותיה. דאע"ג דשריא כיון דמאכסה לא אכלתיה: אפילו אוכלת
בקיעות. שיש לה כח צניעה דכיון דאיה עומדת מסוכנת היא:
[רמזי בר יחזקאל. לא פליג אדרב יהודה אלא לטפויי אהא וכן רב
חנינא: בסורא מפני הכי. כדאמר דרב חנינא הוסיף אדרב יהודה אפילו
אוכלת בקיעות ונפומדיתא מתני דרב יהודה גופיה סיים בה הכי:
גועה

קיד א מ"י פכ"ה מה'ל
אסור נבלה ה'ל
סמך לאין קח טע"ס
א"ש"ע פי' כג טע"ס ג'
ק"ב ב מ"י פ"ד מה'ל
מחללת אסורות
ה"ל"ר סמך לאין קל
טע"ס י"ד פי' ח ספ"י ג'
ק"ב ג מ"י ס' ה"ל
סמך ס' טע"ס
י"ד ס' טע"ס א'

תורה אור הש"ס

1. וחלב נבלה וחלב
טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא
תאכלוהו: וקרא ד' כו
2. ואמר אהה ארצי
אלהים הנה נפשי לא
מטמאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מנעורי ועד
עתה ולא בא בפי בשר
פגול: יחזקאל ד' י'

רבינו גרשום

ואנא אמינא מחיים אתי
איסור טרפה וכו'. כלומר
מסוכנת מחיים רהיני
טרפה אתי איסור טרפה
וחיל על איסור חלב
מסוכנת לאחר מיתה
דהיינו נבלה מיבעיא: אלא
מדכתב רחמנא נבלה וכו'.
כלומר מראצטריך רחמנא
למכתב נבלה דלאחר
מיתה מכלל דטרפה לאו
היינו מסוכנת: התם נמי
אי אפשר דלא הויה
מסוכנת כו'. ועדיין אימא
לך דאי טרפה היינו
מסוכנת לא הוה אצטריך
למכתב נבלה דלאחר
מיתה כדאמרינן לעיל:
זו שאין חלבה חלוק
מבשרה ודהיינו אסיר.
חלב ובשר: ויש לך אחת
שחלבה חלוק מבשרה.
כלומר שחלבה אסור
שחלב ובשר מותר: כוס
כוס זו היא מסוכנת
שאמר כוס כוס מרהר
מס' חטאת: שהורה בה
חסם. כלומר שצריך חסם
להורות בה (חסם) שלא
היה בה שום ספק
לאסור: שלא הורסו
מתנותיה הורע והלחיים
והקובה: אפי' אוכלת
בקיעות. כלומר אפי'
אוכלת חתיכות של עץ
אם אינה עומדת אסורה:

